

Posudek vedoucího diplomové práce

Michaela Simonová, Přistěhovalectví do Velké Británie v letech 1945-1971. Příspěvek k dějinám ostrovního státu ve 20. století, Filozofická fakulta Univerzita Karlovy v Praze, Praha 2008, 113 stran rukopisu.

Michaela Simonová si za téma své práce zvolila přistěhovalectví do Velké Británie v letech 1945-1971. Právě konec druhé světové války představoval v tomto ohledu velký zlom, kdy do Velké Británie přicházelo velké množství lidí ze zemí Commonwealthu. To následně způsobovalo řadu problémů.

Simonová rozdělila svoji práci do pěti kapitol. V první z nich diplomantka analyzovala poválečnou imigraci. V úvodu této části se věnuje problematice imigrace již od 17. století. Důraz je pak kladen především na období po roce 1945, které Simonová rozdělila do dvou částí – na poválečnou migraci z Evropy, v níž se věnuje především polským přistěhovalcům a Evropanům z utečeneckých táborů. V této souvislosti Simonová analyzuje vládou organizované programy jako *European Volunteer Workers*. Ve druhé části se věnuje migraci ze zemí Commonwealthu.

Druhá kapitola je velmi zdařilou analýzou života přistěhovalců ve Velké Británii. Simonová velmi dobře ve své práci zachytila onu pověstnou „ztrátu iluzí“ z toho, že život na Ostrovech bude mnohem jednodušší. Diplomantka se přitom zaměřila na nejpálčivější problémy, s nimiž se museli imigranti potýkat. Šlo především o bydlení, kdy – jak Simonová správně uvádí – ve většině britských měst byly podmínky získání levného obecního ubytování nastaveny tak, že přistěhovalcům byl přístup k tomuto typu ubytování fakticky odepřen. Stejně tak se tito lidé daleko hůře dostávali k hypotékám nebo půjčkám. Diplomantka v této části dále analyzuje možnosti přistěhovalců k získání bydlení. Simonová se také zaměřila na problematiku toho, v jakých odvětvích přistěhovalci pracovali, jak se k nim stavěly odbory, nebo jaký byl jejich přístup ke vzdělání.

Ve třetí kapitole Simonová analyzovala postoje Britů k imigrantům. Jak diplomantka uvádí, přistěhovalci se často stávali – navzdory faktu, že Britové považovali svoji zemi za tolerantní k přistěhovalcům – objektem podezření, předsudků a opovržení. Jak Simonová správně poznamenává, přistěhovalci se setkávali s diskriminací poměrně často, ať to již bylo

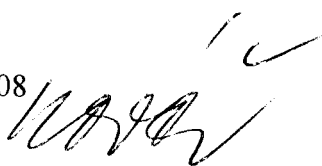
v zaměstnání, na trhu s nemovitostmi nebo při využívání služeb. Součástí této části práce je také zdařilá analýza všech větších rasových nepokojů od druhé světové války a jejich důsledky pro politiku britské vlády.

Čtvrtá kapitola je analýzou změn britské přistěhovalecké politiky v padesátých a šedesátých letech 20. století, které se projevovaly především v legislativní činnosti londýnské vlády. Docházelo tak k omezování přistěhovalectví, ale na druhé straně rovněž k pokusům o lepší integraci přistěhovalců do britské společnosti.

V poslední kapitole se Simonová zaměřila na specifika přistěhovalců z Indie, Pákistánu a Bangladéše. Důvodem je fakt, že tyto národy tvoří ve Velké Británii největší podíl přistěhovalců. Diplomantka rovněž zkoumala socioekonomický původ imigrantů, „potýkání se“ s kulturní rozdíly a analyzovala změny uvnitř přistěhovaleckých komunit z těchto zemí v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století.

Na závěr posudku bych rád zdůraznil, že Michaela Simonová napsala velmi kvalitní diplomovou práci. Vyvrátila tak skutečnost, že na pramenech a odborné literatuře založená práce musí být vždy dílem, jež se „nedá číst“. Zejména bych chtěl pochválit, že použila nejnovější literaturu, jež se tímto tématem zabývá. Diplomovou práci Michaeli Simonové vzhledem k výše zmíněným skutečnostem doporučuji k obhajobě a k jejímu uznání jako práce rigorózní. Navržené hodnocení: **v ý b o r n ě**.

V Praze, 17. 9. 2008

Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze